

Ideetjes voor mijn nieuwe naam

Bodemkreeftje.

Houtafkluivertje.

Harnasbeestje.

Bladstofzuigertje.

Wriemelvriendje.

Oprolmaatje.

Ondersteentje.

Grondsoldaatje.

Vlijtig-diertje-maar-geen-miertje.

Een-rug-met-heel-veel-streepjes-diertje.

Een-mini-worm-in-een-korset...

Veel leuker toch?

Dan Pissebed?

uit *Een toren van tijgers*

Lizette De Koning

Uitgeverij Ploegsma (2023)

Ik denk dat ik ontvoerd ben

Soms denk ik
dat mijn ouders niet mijn ouders,
maar mijn ontvoerders zijn.

Mijn vader kijkt voetbal op tv
(heb ik niets mee).

Mijn moeder eet pannenkoeken van havermeel
(krijg ik niet door mijn keel).

Mijn vader huilt bij elk liefdeslied
(snap ik niet).

Mijn moeder zit uren in bad
(ben ik na twee tellen zat).

Ze houden van tuinieren,
maar hebben een hekel aan dieren,
een puppy komt het huis niet in.

In het weekend: dweilen,
boodschappen, ramenlappen.

Maar naar een pretpark toe? ‘Geen zin.’

Ben ik
uit een kinderwagen gehaald?
van een schommel geplukt?
in een ballenbak gevonden?

Het is ze in ieder geval gelukt,
hun doel is bereikt:

tussen duizenden kinderen
vonden ze eentje dat vanbuiten
héél toevallig
op hen lijkt.

uit *Ik denk dat ik ontvoerd ben*

Pim Lammers

Uitgeverij Leopold (2022)

keerpunt

door achteruit te rijden
in een trein
lijkt het of je
eigenlijk niet
weg had willen gaan

bij aankomst
ben je ergens nog
op de plek waar je vertrok

maar reis je met je rug
naar het verleden
dan ben je in je hoofd
al bijna aangekomen

uit *Kapitein in hangmat*

Kasper Peters

Uitgeverij Loopvis (2022)

Dieren

Zelfs als je moe bent,
als je bedroefd bent,
of je eigen boosheid zat,
zitten er nog altijd kopjes in je kat.
De mezen lezen blaadjes in de berkenbomen door
en zingen die als noten vanaf notenbalken voor.
Jonge vosjes, jonge dasjes
maken sprongen op het mos
en er is een wedstrijd mestbolrollen
gaande in het bos.

Ergens grijnst een ezeltje
en de ganzen lachen luid,
en dat maakt voor jou misschien
niet eens meteen wat uit,
maar er is leven om je heen,
op allerlei manieren,
dus kijk naar de dieren –
ze plukken stukken verdrietigheid weg
door gewoon maar te bestaan,
door gewoon hun gang te gaan.

En geloof je me niet?
Zorg dan dat je een hommel ziet
Zo'n minitrommeltje vol met gezoem
dat boogjes vliegt van bloem naar
bloem
om onzichtbare slingers
aan op te hangen –
bedenk het
en je bent het,
gelukkig en blij.
Slingers voor jou
en slingers voor mij.

uit *Gelukkig en blij*

Edward van de Vendel

Uitgeverij Querido (2023)

Ballon

We wachten met z'n dertigen tot iemand ons komt kopen.
Dan gaan we naar een feestje en dan blazen ze ons op.
We zijn nog in de winkel, maar die winkel gaat straks open.
Dan zien ze me, vandaar dat ik me nu alvast verstop.

Drie rode, negen blauwe, vier oranje, zeven witte,
zes groene en ikzelf. Ik knal eruit, want ik ben geel.
Ik blijf het liefst mijn leven lang in mijn verpakking zitten.
Als ik me klein kan houden in mijn zakje blijf ik heel.

Zo niet, dan neemt een veel te grote mond mij straks te grazen.
Ik voel de hete adem in mijn nek en weet: ik hang.
Dan word ik tot ondragelijke spanning opgeblazen
en vastgebonden aan de plafonnière in de gang.

Een veel te blije vader komt ons kopen, met z'n allen.
Ik hoop dat hij allergisch is voor geel, of mij niet ziet.
Zo'n kerel heeft niet door dat hij mijn leven gaat verknallen.
Ik duik diep in mijn zakje, maar natuurlijk helpt het niet.

Hij maakt het zakje open en blaast mij als eerste op.
'Niet groter!' roep ik tevergeefs. 'Niet verder blazen, stop!'

uit *Zo voelt dat*

Bette Westera

Uitgeverij Gottmer (2023)